

Vna 978/2010

Annettu Helsingissä 18 päivänä marraskuuta 2010

Valtioneuvoston asetus tuettavan peltosalaojituksen laatuvaatimuksista ja tukikelpoisista enimmäiskustannuksista

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä, säädetään 28 päivänä joulukuuta 2007 annetun maatalouden rakennetuista annetun lain (1476/2007) nojalla:

1 §

Soveltamisala

Tässä asetuksessa säädetään maatalouden rakennetuista annetun lain (1476/2007) nojalla maksettavan salaojitustuen myöntämisen perusteista, enimmäiskustannuksista ja tuettavan salaojitustoiminnan teknisistä laatuvaatimuksista.

2 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- 1) *salaojalla* putkiojaa, joka päästää vettä sisään tai ulos putken koko pituudelta;
- 2) *salaojituksella* salaojin toteutettua paikalliskuivatusta mukaan lukien salaojituksen huoltoon liittyvät rakenteet;
- 3) *ympärysaineella* putken päälle asennettua materiaalia, kuten soraa, kivimurskettä, haketta tai esipäällystettä sekä niiden yhdistelmiä;
- 4) *esipäällysteellä* ympärysainetta, joka on asennettu putken ympärille ennen putken ojaan laskemista;
- 5) *säätökaivolla* salaojakaivoa, jolla voidaan säätää salaojituksen kuivatussyvyyttä ja hyödyntää sitä säätökastelussa.

3 §

Tuettavan kustannuksen määräytyminen

Salaojituksen tukikelpoiseksi hyväksyttävä enimmäiskustannus on 3,20 euroa salaojametriä kohden ja 3 200 euroa hehtaaria kohden. Jos salaojitus toteutetaan ympärysaineella, joka ei täytä 8—10 §:ssä tarkoitettuja laatuvaatimuksia, tukikelpoiseksi hyväksyttävä enimmäiskustannus on 1,70 euroa salaojametriä kohden ja 2 800 euroa hehtaaria kohden.

Happamalla sulfaattimailla salaojitusta voidaan täydentää säätökaivoilla, mistä aiheutuva tukikelpoiseksi hyväksyttävä enimmäiskustannus on 800 euroa hehtaaria kohden.

4 §

Salaojitussuunnitelman sisältö

Salaojitussuunnitelmassa tulee olla ainakin:

- 1) suunnitelmaselostus, josta ilmenevät tilatiedot mukaan lukien tilatunnus ja peruslohkon numero, maalajit, suunnitellut ojavälit ja ympärysaineet ja niiden perustelut sekä mitoitusperusteet;
- 2) kustannusarvio yksikköhinnoin ja keskimääräiset kustannukset hehtaaria ja metriä kohden;
- 3) tarveaineluettelo;
- 4) suunnitelmakartta, josta ilmenee pellon pinnan muoto sekä salaojien paikat, putkikoot ja asennussyvyudet;
- 5) karttamerkkiselvitys ja mittakaava;
- 6) työselostus tarvittavine tyyppiirroksineen;
- 7) urakkasopimus- ja työmaapöytäkirjalomakkeet;
- 8) asiakirjojen arkistointisuunnitelma; ja
- 9) suunnittelijan yhteystiedot.

5 §

Suunnittelijan pätevyys

Suunnittelijan tulee olla riittävästi perehtynyt peltosalaojituksen suunnitteluperusteisiin ja suunnittelukäytäntöön. Suunnittelijalla tulee lisäksi olla tutkintotodistus Opetushallituksen hyväksymän maaseudun vesitalouden erikoisammattitutkinnon salaojitusosiosta.

6 §

Putkien laatuvaatimukset

Suomessa valmistetut putket tulee olla merkitty standardin SFS 5211 mukaisesti. Muissa Euroopan unionin maissa valmistettujen putkien tulee täyttää vähintään standardin SFS 5211 laatuvaatimukset ja ne tulee olla merkitty valmistusmaan kansallisen standardin mukaisesti. Euroopan unionin ulkopuolelta tuotavien putkien osalta maahantuojan on esitettävä putken laadusta Euroopan unionin jäsenvaltiossa akreditoitun tarkastuslaitoksen lausunto, että putki täyttää vähintään standardin SFS 5211:n laatuvaatimukset.

7 §

Salaojan syvyys

Salaojan vähimmäissyvyyden tulee olla sellainen, että pellon tasauksen jälkeen salaojan pohja on kivennäismailla vähintään yhden metrin ja turvemailla vähintään 1,2 metriä pellon pinnasta. Turvemaiksi luokitellaan pellot, joiden turvekerroksen paksuus on vähintään 0,8 metriä.

Ojasyvyyteen voidaan hyväksyä olosuhteista johtuvia poikkeamia, jotka tulee perustella suunnitelmassa. Ojasyvyyden vaikutus ojatiheyteen määritellään käyttämällä yleisesti tunnettua ojavälin laskentakaavaa.

8 §

Ympärysaineet

Jos salaojitus koskee liitteen 1 mukaisesti rajattuja hyvää suodatinominaisuutta vaativia maalajeja, ympärysaineena tulee käyttää 9 ja 10 §:n mukaiset vaatimukset täyttävää soraa, kivimursketta tai esipäällystettä. Maalajin suodatinominaisuus määritellään salaojan asennussyvyyden maalajin perusteella.

9 §

Ympärysaineena käytettävä sora ja kivimurske

Jos ympärysaineena käytetään soraa tai kivimursketta, sen rakeisuuden tulee täyttää liitteen 2 mukaisen seulantakäyrän vaatimukset. Käytettäessä ympärysaineena soraa tai kivimursketta, sitä on oltava vähintään kahdeksan senttimetriä putken yläreunan yläpuolella. Kun salaojitus koskee hyvää suodatinominaisuutta vaativia maalajeja, soraa tai kivimursketta on oltava vähintään kahdeksan senttimetriä myös putken alareunan alapuolella, jos maalaji ja sen vesiolosuhteet sitä edellyttävät.

10 §

Esipäällysteet

Jos salaojitus koskee hyvää suodatinominaisuutta vaativia maalajeja ja ympärysaineena käytetään esipäällystettä, sen paksuus salaojaan asennettuna tulee olla vähintään 3,0 millimetriä. Esipäällysteen paksuus määritellään standardin SFS-EN ISO 9863 mukaisesti.

Esipäällysteen huokoskoon tulee olla hieta-, hiue- ja hiesumailta 450—1 000 mikrometrin välillä ja muilla maalajeilla vähintään 200 mikrometriä. Esipäällysteen huokoskoko määritellään standardin SFS-EN ISO 12956 mukaisesti.

11 §

Asennusmenetelmät

Salaoja voidaan rakentaa joko kaivamalla kaivantokokonaan auki tai asentamalla putki ja ympärysaine ilman kaivamista aurasalaojakoneella.

12 §

Asennustarkkuus

Salaojat tehdään merkittyihin paikkoihin, eikä niistä saa poiketa, elleivät kallio, suuret kivet tai muut kohtuuttomat esteet vaikeuta asentamista kyseisiin paikkoihin. Normaali sallittu sivupoikkeama on 1,0 metriä. Mikäli työn aikana joudutaan olosuhteista johtuen muuttamaan suunnitelmaa, siitä on sovittava työn tilaajan kanssa.

Salaojan pohjan tasaisuusvaatimus riippuu ojan kaltevuudesta. Jos salaojan kaltevuus on alle yhden prosentin, suurin hyväksytty poikkeama on +1 senttimetriä. Jos salaojan kaltevuus on prosentin tai enemmän, suurin hyväksytty poikkeama on +2 senttimetriä. Erimerkkiset sallitut maksimipoikkeamat eivät saa esiintyä 10 metrin matkalla.

Asennustarkkuus mitataan joko vaaituskoneella putken päältä tai salaojien asennustarkkuusmittarilla putken sisältä.

13 §

Työn valvonta

Valtion tuen ehtona on, että hankkeen toteutuksesta on pidetty työmaapöytäkirjaa.

Lopputarkastuksen tekijän tulee huolehtia siitä, että työn aikana suunnitelmaan tehdyt muutokset on toimitettu suunnittelijalle tarkennuksen tekoa varten.

Lopputarkastuksen tekijä ei saa olla urakoitsija, tarvikkeiden toimittaja eikä heihin taloudellisessa suhteessa oleva henkilö.

14 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 24 päivänä marraskuuta 2010.